

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

Homilia XIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

νόστοι ἦσαν ἐν τῷ λαῷ τῷ χρηματίσαντι τῷ θεῷ, ἅ
 ἔπαυται ἀδύνατος ἰατρὸς ὁ θεὸς τὸς περὶ τῶν, εἰς
 τῷ ἰατρῶν ἢ ἱερεῖας ἡδὲ ἡλίους τὸς ἀμάρταν
 νοῦσας, ἵπτι γρηθὸν βυθολογίας τὸς κακὰς περὶ
 τῶν. οἱ δὲ θεὸς ἀκείνῳ τῷ λερομῶν, κατη
 γρηθῶν τῷ περὶ τῶν, ἢ κατηγρηθῶν ἐπὶ δικα
 σοῦ περὶ πλοσῶν ἑκατῶν, ἢ ἀπὶ ἐν δέσιν ἡδὲ
 περὶ τῶν ἐπὶ τῷ, ὅσον ἐπὶ τῷ περὶ τῶν αὐ
 τῷ, διεσπάρθησαν, ἂν δὲ τῷ πῶ ἰδῶν ἀπεί
 θισαι μὴ διεσπάρθησαν. ἐπὶ τῶν ὅτι μὴ
 λέγει, ἢ εἶπα, ἢ μὴ θαλάσῳ, σὸδὲ μὴ ὀνομα
 σα θ' ὄνομα κρείς, ἢ ἐξήμετο ὡς πῶρ κατόμῳν,
 φέρον ἐν τῶν ὅτις μὴ, ἢ παρείμα παντ' ἔσθι,
 ἢ ἢ δὲ ἡμῶν φέρον, ὅτι δὲ φησὶν, ὅρα ἢ ἑα
 πὸν ἀπὶ δικαζόμενον, λαοδοκῶνον, ἐγκλη
 μῶν, φέρον τῶν φέρον, οἱ μὴ ἐγὼ μήτηρ, ὡς
 τίνα με ἢ πατρὸς, ἢ ἡλεθῶ, ἀδρα; ἢ δὲ ἀνάστα,
 ἀλλὰ δικαζόμενον, καὶ ἢ ἀφαιρέσει, ἀλλὰ
 ἀφαιρέσει μὴ πῶρ τῷ γῆ; καὶ ἐπὶ οἱ κέ
 μοι οἱ σὲκ ἢ κῆνον αὐτῷ κατὰ συμβολῶν, ἢ
 * ἰατρικῶ σφισσὸν σὲκ ὠφέλιμα, καὶ ἐπὶ δα
 τῶν τῶν αὐτῷ τὰ πῶρ μὴ κατὰ ἀργῶμα, σὲκ
 ἐδὲ ἄλλοτῳ ἀκείνῳ ἐκείνῳ οἷς ἢ ἡλεθῶ, ἢ ὡφέλι
 γῶν ἢ ἢ ἢ κῆσον, φησὶν, σὸδὲ ὠφέλιμὸς μοι
 σὸδὲ, σὸδὲ ὠφέλιμα. ἀλλὰ περὶ τῶν τῶν
 ἢ εἶπον φησὶν δικησομῶν τὸ. σὲκ ὠφέλιμα,
 σὸδὲ ὠφέλιμὸς μοι σὸδὲ, σὸδὲ γὰρ ἔστιν ἢ
 γρηθῶν. ἐν μὴ γὰρ τῶν πλείους ἀιτηθῶν.
 σὲκ ὠφέλιμα, σὸδὲ ὠφέλιμὸς με σὸδὲ. ἐν δὲ
 τῶν ἀκείνῳ τῶν καὶ συμφωνῶν τῶν ἐκείνῳ.
 ἢ ὠφέλιμα, ἢ ὠφέλιμὸς μοι ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ τὸ
 κατηρημῶν ἢ φέρον ἐν τῷ ἐκείνῳ
 δικησομῶν, καὶ ὅ δὲ τῶν ἐκείνῳ γρηθῶν
 ἀιτηθῶν μὴ κατὰ τῶν. ἐκείνῳ τῶν
 λῶνον, σὸδὲ περὶ τῶν τῶν ἡλεθῶ. ὡς καὶ
 ἰατρὸς περὶ τῶν τῶν τῶν ἀκείνῳ
 τῶν, καὶ τῶν ἰδῶν ἐπὶ τῶν τῶν τῶν
 καμῶν τῶν. ὡς καὶ ἐκείνῳ ἢ ἡλεθῶ. σὲκ ὠφέ
 λιμα, σὸδὲ ὠφέλιμὸς με σὸδὲ. πῶρ αὐτῶν
 ἢ ἢ τῶν τῶν φησὶν τῶν ὠφέλι
 μῶν περὶ τῶν ὠφέλιμα, ὡς γρηθῶν εἰς
 τὸ ὠφέλιμα καὶ τῶν τῶν. ἐπὶ μακάριος
 ὁ λέγων εἰς ἅπαντα ἀκείνῳ τῶν. ὡς ἐν τῶν ὠφέ
 λιας ὠφέλιμὸς αὐτῶν ἀκείνῳ τῶν ἀκείνῳ
 τῶν περὶ τῶν καὶ βελπομῶν. ὠφέλιμὸς
 αὐτῶν τῶν κατὰ τῶν ἐκείνῳ. εἰ γὰρ κατὰ τῶν
 μὴ ἢ τῶν ἀκείνῳ τῶν τῶν τῶν ἀκείνῳ
 μῶν παρεκδέχῶν, καὶ ἔξω γῆν τῶν τῶν
 μῶν, λέγει τῶν. σὲκ ὠφέλιμὸς με σὸδὲ εἰς.
 ἐπὶ μὴ ὠφέλιμα τῶν τῶν ὠφέλιμα, ἡ

A qua ex doloribus redditur. Populus igitur
 agrotabat varijs languoribus, & misit illis
 medicos Prophetas Deus. Vnus ex medicis
 & Hieremias fuit, corripiens peccatores, &
 convertere videns à vitijs ad virtutes. Illi
 verò cum deberent ea quæ dicebantur au
 dire, è contrario accusabant Prophetam
 apud iudices similes sui. Ex quo factum est
 vt semper in calumnijs & in tristitijs fuerit
 Hieremias, * eorum perversitatis, quantum
 in se fuit, curam gerens. Iuxta propriam
 autem incredulitatem adhuc agrotantibus
 istiusmodi aliquando loquitur: Et dixi: Non
 loquor, neque nominabo nomen Domini. Et fa
 ctum est vt ignis ardens in ossibus meis, & dis
 solutus sum undique, & ferre non possum. Ali
 quando autem videns se maledictis semper
 clamoribus, & injurijs insectari: Heu mihi,
 inquit, mea mater, vt quid me genuisti virum,
 qui iudicet & discernat omni terræ? Et quia
 agrotantes bene consulentem, & iuxta me
 dicinæ disciplinam audire contempserunt:
 Non profui, inquit. Rursusque quia illo spi
 ritales pecunias commodante auditores ac
 cipere noluerunt, vt vtilitatem conseque
 rentur, & fructum ex his quæ acceperant
 redderent, ait: Neque profuit mihi quisquam.
 Verum hæc anticipans locutus sum prius
 quam exponerem: Non profui, neque profuit
 mihi quisquam. Duplex quippe scriptura est:
 nam in multis exemplaribus continetur:
 Non profui, neque profuit mihi quisquam. In his
 verò quæ exemplaria veriora sunt, & cum
 Hebræis consonant, habetur: Non debui, ne
 que debuit mihi quisquam. Oportet igitur & id
 quod in vsu est, atque in Ecclesijs legitur
 exponere; & hoc quod in Hebræis codici
 bus invenitur intactum non præterire. Præ
 dicavit Hieremias mandata divina; nemo
 his quæ prædicabantur attendit. Quamo
 brem quasi medicus libens ac promptus me
 dicamina languentibus tribuit, & illis non
 secundum artificium curantis, sed iuxta vo
 luntatem suam agentibus dicit: Non profui,
 neque profuit mihi quisquam. Quodammodo
 enim beneficium consequitur ipse qui cur
 rat, si fructum sui laboris in agrotante con
 spiciat, & per lætitiâ mentis etiam ipse
 consequitur vtilitatem, secundum illud
 quod dicitur: Beatus qui loquitur in aures au
 dientium. Hanc igitur vtilitatem quam con
 sequitur magister ab auditoribus suis, si pro
 ficiant audiendo, dum fructus ex salute eor
 um consequitur quodammodo: Hieremias
 videns de Iudæis non habere se dicit: Non
 profuit mihi quisquam. Si enim debet audito
 ribus prodesse quod loquor, auditores verò
 quæ dicuntur, abijciunt, & ego dico: Non
 profui, neque profuit mihi quisquam; quia hæc
 vtilitatem non sum consecutus, quam con
 sequitur is qui beatus efficitur, dum in au

* MS R.
 eorū per
 versitate,
 qui quantū
 in se fuit,
 curati
 erant; iux
 ta propriā
 autem in
 credulita
 tem ad huc
 agrotabāt.
 a. ob eorū
 perversita
 tem, qui
 tantum in
 se fuit, cu
 ram gere
 bar eorum;
 iuxta prop
 riam autē
 increduli
 tatem ad
 huc illis
 agrotanti
 bus istius
 modi
 Item. 20. 9.

καὶ εἶπεν· οἱμοὶ πάλας ἐγὼ, ὅτι ἀνάσταται χιλι-
 λη ἕλκον, ἐν μέσῳ τῶν ἀκαθάρτων χιλιῶν ἔργον-
 τος ἐγὼ οὐκ εἶμι, καὶ τὴ βασιλεῖα κούριον σαβαώθ
 εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου· καὶ ἀπέσταλθαι, φησὶς
 πρὸς με ἐν τῷ σπέρματι, καὶ ἵστατο τῷ χιλι-
 λέοντι μου· καὶ εἶπεν· ἰδὲ ἀφ᾽ ἧρας τῆς ἀνομιᾶς
 σου καὶ τῆς ἀμάρτιας σου, ὡς δολοφονεῖς ἑσέ-
 ἑποίησιν· ἕσπερον δὲ γέροντον ἀξίος τῶ ἀγίου πνεύ-
 ματος ἡσάλας, καὶ ἐσέφθησε· καὶ ἵσ᾽ ἄλ-
 λω ὁ παρ᾽ αὐτοῦ πλοῦτος ὄρεσι ἀπ᾽ ἀλλ᾽ ἕως ὁ ἱε-
 ρεμίας ἐπὶ τῶ σπέρματι τῶ πνεύματος πᾶσι
 πνευματικῶ κοσμηθεῖς, ἐκ παίδων πνευμά-
 τως· εἰς ἕλεγον· ὁ κρινὸν γὰρ παρ᾽ αὐτοῦ διηγε-
 μι· οἱμοὶ ἐγὼ μήτηρ, ὡς τίνα με ἐζητήσας
 αἰδρα δικαζόμενον, καὶ ἀδικεῖν ὄντων πα-
 ση τῆ γῆ, τὰν πρὸ ἐμοῦ δὲ πρὸ ἑαλε τῶ πό-
 πα λέγον, ὅτι τῶ ἑλεγον ἔσπερος τῶ μη-
 τερα τῶ σπέρματι, ἀλλὰ πρὸς τῶ μητέρα
 τῶ ἡνωθῶσαι πνευμάτως· τίς ὁ ἡνωθῶσαι πνευ-
 μάτως; ἡ σοφία τῆ θεοῦ· ἕλεγον δὲ ὅ· οἱμοὶ ἐγὼ μή-
 τηρ, ὡς τίνα με ἔτεκες ἡ σοφία; τὰ ὅ· τίνα τῆ
 σοφίας καὶ ἐν τῶ διαβολίῳ ἀναγέγραπται, καὶ
 διακρίνει ἡ σοφία τὰ τέκνα αὐτῆς· εἰρήνη δὲ
 οἱμοὶ ἐγὼ μήτηρ ἐμῆ σοφία, ὡς τίνα με ἔτεκες
 αἰδρα δικαζόμενον; τίς εἰμι ἐγὼ, ὅτι τῶ πνεύ-
 ματι γινώσκω, ἵνα δικαζόμενοι, ἵνα ἀδικεῖν ὄν-
 ται; καὶ τὰς ἐλέγχεις, καὶ τῶς ἑπιπλή-
 ξεις, καὶ τῶ διδασκαλίᾳ πρὸς πάντας τὸς
 ἑπὶ τῶς γῆς· ἵνα ὁ ἱερεμίας τῶ λέγει, ὡς τί-
 να με ἔτεκες αἰδρα δικαζόμενον καὶ ἀδικεῖν ὄν-
 ται; ἵνα ἡ σοφία τῶ πνεύματος ἐν τῶ πνεύματι
 πᾶση τῆ γῆ; καὶ γὰρ πᾶση τῆ γῆ διεκρίνετο ἱερε-
 μίας· ἡ βίασάδων ἐρῶν ὁ, πᾶση τῆ γῆ,
 αἰτὶ τῶ, πᾶση τῆ ἰουδαίας· καὶ γὰρ ἔφθανεν ἡ πνευ-
 ματικὴ αἰὲν πνευματικῶν τῶ πνεύματος τῶ
 γένου· μήποτε ὅ ὡς ἐπὶ ἀρχῆς αἰεὶ τῶ κρεί-
 ἡ μὲν ἰσοδοχέου εἰρήσας, ἕως καὶ ἐπὶ αἰδρα
 ἐσθῶν; ἐπὶ ἐσημειώσαμεν τὸ· ἰδὲ τῶ γῆ-
 καὶ σὶ εἰς ἔθνη, καὶ βασιλείας, ἐκείθεν, καὶ
 κατασκάπτειν, καὶ ἀπολλύνειν, καὶ οἰκοδομεῖν,
 καὶ καταφυθύνειν· τὸ ὅ ἑποίησιν ὁ ἱερεμίας.
 ἰσοδοχέου τῶ τῶς γῆς ἀμάρτιας βασιλείας
 ἐξέρριζωσε, καὶ τῶ οἰκοδομῆς τῶς κακίας κα-
 τίσκαψα, καὶ ἐποίησιν αὐτὶ ἐκείνων τῶ βασι-
 λείων βασιλευσῶν τῶ δικαιοσύνην, καὶ τῶ
 ἀληθείαν ἐν τῶ ψυχῆς ἡμῶν· ὡς αὐτὸ ἐν κῆνθα
 ἑπὶ τῶ γένου μᾶλλον ἡμῶν ἀναφέρεσθαι ἢ
 ἑπὶ τῶ ἱερεμίας· ἕως ἡ γῆ καὶ ἄλλα πολλὰ,
 καὶ τῶ παρ᾽ αὐτοῦ λεκτέον, αἰεὶ τῶ· οἱμοὶ, καὶ ὁ
 δυσσημοὶ δὲ δειλάσας ὁ σωτὴρ λέγειν,
 ὅ καὶ παρ᾽ αὐτὸν ἐτέρες ὅ· οἱμοὶ· πνευματικῶν ὅ
 ἀπὸ ὁμολογημένων λέξων, αἰ πνευμάτι

A niam compunctus sum, quia immunda labia ha-
 bens in medio populi immunda labia habentis
 ego habito, & regem dominum Sabaoth vidi
 oculis meis, & missum est ad me nomen de Sera-
 phim, & tetigit labia mea, & dixit: Ecce ab-
 stuli iniquitates tuas, & peccata tua purgavi.
 * Pristina igitur peccata purgata sunt, & di-
 gnus effectus Spiritu sancto Esaias Prophe-
 tavit. De alijs quoque similia si quaras, re-
 peries. At non talis Hieremias, ab ipsis
 enim cunabulis Spiritu sancto plenus pro-
 phetare ortus est: propter quod ait: (se-
 cundum communem quippe sensum primū
 debemus exponere.) *Hec mihi mater quare me
 genuisti virum qui judicer & discernar ab omni
 terra? Quidam autem hunc locum interpre-
 tans, ait Prophetam non ad matrem cor-
 poralem hanc locutum fuisse, sed ad eam qua
 generet* Prophetas: nec aliam esse ma-
 trem Prophetarum, nisi sapientiam Dei, ad
 quam ait: Hec mihi mater mea: quasi dicat:
 Cur me genuisti, ὁ Sapientia? Filios verō
 Sapientiae & alibi legimus, Scriptura dicen-
 te: Amittit Sapientia filios suos. Hec mihi, in-
 quit, mater mea Sapientia: quasi dicat: Cur
 me genuisti virum qui judicer? Quis ego
 sum qui in hoc natus sum, vt judicer atque
 discernar propter increpationes, propter
 correptionem, propter magisterium, dum
 corrigere nitor habitantes super terram? Si
 Hieremias dicit: Cur me genuisti virum qui
 judicer, & discernar terrae? non possumus
 exponere quid sit, omni terrae; neque enim
 ab omni terra dijudicatur Hieremias, nisi
 forte violenter Scripturam trahentes, dica-
 mus positum esse, omni terrae, pro omni Iu-
 daea. Necdum quippe Prophetia ejus illo
 tempore in univrsam terram pervenerat:
 nisi forte sicuti & in alijs multis locis osten-
 dimus Hieremiam pro Domino nostro Iesu
 Christo positum, sic & in praesenti loco in-
 terpretemur. Annotavimus in principio
 hujus libri dictum: Prophetam in Gentibus po-
 sui te, regna eradicare, & subvertere, & dis-
 perdere, & aedificare, & plantare. Porro Hie-
 remias ista non fecit, sed Dominus meus
 Iesus qui eradicavit regna peccati, & aedi-
 ficatione nequitiae subversa, fecit in anima-
 bus nostris iustitiam, veritatemque regnare.
 Quomodo igitur magis illa conveniunt
 Christo quam Hieremia, sic, arbitrator, & alia
 plura, & haec quae nunc dicuntur ad Domi-
 num sunt referenda. Et primo quidem vi-
 dendum est an possit id quod incongruum,
 & blasphemum videtur esse si referatur ad
 Dominum, id est: Hec mihi mater, Salvator
 noster dicere miserans alios. Ad quod proban-
 dum exhibenda sunt testimonia, quae
 manifeste nulli alij apta sint nisi Salvatori:*

* MSS. R.
 Post pri-
 stina igitur pecca-
 ta dignus
 est effectus
 sancto Spi-
 ritu

* MS. R.
 Prophetas
 Dei sapien-
 tiam, nec
 aliam esse
 matrem
 Prophetarum

quomodo videns Hierusalem fleverit super eam, quia dixerit: Hierusalem, Hierusalem quae occidis Prophetas, & lapidas eos qui ad te misisti sunt, quoties volui congregare filios tuos, & reliqua. Nec non & illa quae manifeste à Salvatore dicuntur: Heu mihi quoniam factus sum sicut qui colligit stipulam in messe, & sicut racemos in vindemia, cum non superfit botrus ad manducandum tua primitiva. Heu mihi anima, quia perijt reverens à terra, & qui corrigat inter homines non est. Omnes in sanguine judicantur. Venit enim vt meteret fructus, & quasi stipula in fegeta reperta propter plurimos peccatores, ait: Heu mihi quoniam factus sum sicut qui colligit stipulam in messe. Venit vindemiare botros vuae in hominibus, & in messe sceleribus inventis, dicit: Et sicut racemos in vindemia, cum non superfit botrus vuae ad manducandum primitiva. In alio quoque loco similia his ad Patrem loquitur dicens: *Quae utilitas in sanguine meo, dum descendo in corruptionem? Quid tantopere hominibus profui, qui nec in sanguine meo, quem fudi pro eorum salute, profecerunt? quae utilitas in sanguine meo, dum descendo de caelis, dum venio in terram, dum contumelias affector, dum porto corpus humanum? quid his omnibus dignum inter homines perpetratum est? Quae utilitas in sanguine meo, dum descendo in corruptionem? Numquid confitebitur tibi pulvis, aut annuntiabit veritatem tuam?* Tale ergo est quod in Hieremia dicitur: Heu mihi mater mea, quare me genuisti virum? Non iuxta quod Deus Salvator est, dicit: Heu mihi mater; sed iuxta id quod homo est, sicut in alio Propheta: Heu mihi, inquit, anima mea, quia reverens perijt à terra. Anima autem hominis est quae conturbatur, & tristis est vsque ad mortem, non Verbum quod erat à principio apud Deum, quod numquam mceret, numquam turbatum est, numquam dixit: Heu mihi: neque enim Verbum sustinet mortem, sed homo qui istos patitur affectus, vt saepe exposuimus: *Quare me genuisti, virum qui iudicet, & discernat omni terra? Si consideres vtique Martyres condemnatos, & de singulis Ecclesijs exhibitos ad tribunal, videbis quomodo per singulos Martyres Iesus condemnatur. Ipse enim est qui in perhibentibus divinitati testimonium iudicatur: & hoc fideliter*

Α αμύζωσι άλλα ή τω σωτηρι. τινά πρόποι και εκλαουσιν ότι τω ιερουσαλημ. κλαυσις ή ουνη ότι οιμοι. και κειται εν τω διαγγελιο, ότι ιδων τω ιερουσαλημ εκλαουσιν ότι αυτην, ή ειπον. ιερουσαλημ, ιερουσαλημ, ή δοκτεινισσα τας αεσθητας, και λιθοβολουσα τις απεταλμυνας προς αυτην, ποτακις ηδελουσα επι σωμαζαγην τα τεκνα σου, και τα εθνη. σαφως ή και τω σωτηρι απο τω σωτηρις λελεκεται εν τω. οιμοι ότι η γρηθιαν ως σωμαζαν καταμελυ εν αμνητα, και ως επιφυλλιδα εν πυρητα, ουκ οτις σαχος τω φραγην τα σφαπριουα. οιμοι ψυχη, επ απάλασιν ωσθεως διαπης γης, και ο καρποδαν εν αι θεσποικς υχ. και αρχη. παιτες εις αμματα δικαζουσαι. ηλθε γδ ως σωμαζαν καταμελυ εις αμνητα να θεσειη. και βι εισκει πολλης αμνηταλδς, και λεγει. οιμοι επ η γρηθιαν ως σωμαζαν καταμελυ εν αμνητα, ηλθε πυρησαι καρπον ζωης εν τω αι θεσποικς. βι εισκει πολλα αμνηταματα εν ημιν, ή Διφ. τω το χιζοι. και ως επιφυλλιδα εν πυρητα, ουκ οτις σαχος τω φραγην τα σφαπριουα. φιοι και δλλαγθ ο σφραπλοικς τεποικς προς η πατερα λεζαν. τις ωφελεια εν τω αμματα με, εν καταβηται με εις Διφθορα; η ωφελιος τελεζοτο τω αι θεσποικς, η αζιον τω αμματα, ή ηζιζα και αιμοι, ποικηκοι, τις ωφελεια εν τω αμματα, τω καταβηται με ηζιζαν; και βι εσκε, ηλθεν επι αυ γδ, επεδρακς ημνητων Διφθορα, εφορετα σωμα αι θεσποικς, τι αζιον αζιον καταβηται τοις αι θεσποικς; τις ωφελεια εν τω αμματα με, εν τω καταβηται με εις Διφθορα; μη ηζομαλογησαι σοι χιζοι, η αιναζηλει τω αληθειαι σου; τω το εν βη και ο εθα δε σφαπριουα απο τω σωτηρις λεζομενον το οιμοι ηγα μητηρ, ως τινά μει τεκας αδρα; υχ η θεοσο σωτηρ λεγει το οιμοι ηγα μητηρ, αλλ η αι θεσποικς, ως εν τω σφραπριουα. οιμοι ψυχη, επ διαπλαιαν βι ραβως διαπης γης. η ή ψυχη αι θεσποικη τω, Διφ. τω το και τεπεμακται. Διφ. τω το και αβι λυπος αυ. ο ή λοζοις, ο εν αρχη προς η θεον, ή τεπεμακται σκηνος, ουκ αι λεζαν ο, οιμοι. επτι γδ ο λοζοις επιδελχεται διαπαιπ, αλλ

Matth. 23. 37.

Micb. 7. 1.

Psal. 59. 10.

Jer. 17. 2.

λα το αι θεσποικς εν τω τω επιδελχεται, ως πολλακις παρεσησαμεν. ως τινά με εκτελες αδρα δικαζομενον και δεσμενομενον εν παση τη γη; εαυ ιδης μοι τας πανταγθ μαρτυρας δικαζομενοις, και εν αζιου εκκλησιαν παρισταμενοις ποικς δικασταις, αλλ τινά προποι ιουσοις ζεισος εν αι αζιου τω μητρων δικαζουσαι. αυτες γαρ εντι ο εν τωις μαρτυραι τη αληθειαι δικαζομενοις. και τω το πιαδση σφραδελουαδου, βλεπειν επ η σε φιοιν ει εν σφρακη, οταν συ ης εν φρακεη, αλλ εκωτον. ή σε πιαδντα, οταν συ πιαδς, αλλ εκωτον. ή σε δι ηζιζα,

non scietis, in crassatum est enim cor populi huius. Nec non & illud quod ab Esaia dicitur: *Auferet Dominus à Iudea, & ab Hierusalem validum & validam, gigantem & hominem bellatorem, & iudicem, & Prophetam, & arbitrum, architectum, & sapientem auditorem.* Hac omnia abstulit ab illis Deus, & nobis qui ex Gentibus sumus, si tamen accipere voluerimus, tradidit. *Et thesauros tuos in depredationem dabo, commutationem propter omnia peccata tua in omnibus finibus tuis.* Quod dicit tale est. Ista omnia peccata tua, quae in univertis fines provenerunt, tibi reddita sunt. Nullus quippe finis illius est populi, qui non peccatis eius repletus sit: nec poterat non omnis ejus finis peccatis repleri, qui, quantum in eo fuit, interfecit justitiam, si est Christus justitia; interfecit sapientiam, si est Christus sapientia; interfecit veritatem, si est Christus veritas. Vnde propter crudeles contra Filium Dei, acclamationes haec omnia perdidit. Surgens Dominus meus Iesus Christus non apparuit ultra interfectores suos, sed tantum credentibus sibi ex mortuis victor ostensus est. *Et dabo te in servitutem inimicis tuis, in terram quam nesciebas.* Servivit populus Iudaeorum inimicis suis, & dispersus est in terram quam ignorabat. *Quoniam ignis accensus est in ira mea, super vos ardebit.* Post ista quae exposuimus, & comminationis verba ad populum, ille qui superius oraverat, complet orationem, & prioribus quae sequuntur adjungit: *Tu cognovisti, Domine, memor esto mei, & visita me: innocentem me fac à persequentibus me non in patientia.* Et Prophetes potest hoc dicere, persecutione passus ab his quos increpabat, qui veritate audire nolebant, inimicus quippe eis factus est vera dicens. Potest autem & Salvator hac dicere, usque ad crucem persecutionem passus à populo, *Non in patientia.* Quid est hoc quod ait: *Non in patientia?* hoc est, in patientia longanimis fuisti semper huic populo delinquenti; sed per hoc etiam adversum me erexit temeritatem suam, noli esse longanimis. Et revera non fuit patiens Deus; si enim consideras tempora passionis Dominicae, & ruinae Hierusalem, quando subverta est, videbis quomodo non in patientia abusus sit eis Deus. A quinto decimo quippe anno Tiberij Caesaris usque ad subversionem Templi Dei (quia oportuerat modicum aliquid interesse tem-

πειρωτε, και βλαπτους βλεψατε, και ο μη ιδου-
 τε· επαχρωθη γδ η καρδια της λαου τω τε-
 πιπληρωται η δειρμιδων απο τω ποταμω. ηφ
 αφηλει και εις απο της ιερουσαλας και απο της ιε-
 ρουσαλημ ιερουσα και ιερουσα, γιγαντα και
 πολεμιστω ανδρασπον, δικαστω και σωφρι-
 πτω, και σοφαστω, και σοφον αρχιτεκτονα,
 και σωφρι ακροατω. Ταυτα παντα αφειδεν
 ο θεος απο εκλειτων, και εδωκεν διαζηλιος ημων
 υις απο ην εδουα. Ταυτα αφη το και της η-
 σαιρωσ ος εις πορομωυ δωσα, αιπαθηαγμα
 αφη πασας της αμωρτιας ος, και εν πασι υις
 οριος ος· απο η λεγα· αφη της αμωρτιας ος,
 ηφ επι παντα τα οεια ος εφρακωια· οσον γδ
 ορειον εκεινη τε λαου οστιν, ο αμωρτιας ε πι-
 πληρωσαι· και πως πα ορειον αιπων οεια
 ημωμεν αμωρτιας πληρωσαι επ αυδεις, ο οσον
 εσπ αυδεις δωκεταιταιν διχοσωτων, ει ζη-
 σος διχοσωτη. Δωκεταιταιν τω σοφιας, ει
 ζησος σοφια. Δωκεταιταιν αληθειας, ει
 ζησος αληθεια· αφη γδ τε καταδεδωκεταις
 επι παντων των τε θεου, ταυτα παντα απε-
 βαλον, και απωλεσας· και αιμας μη ο και-
 ειλος ιουδους εις κωραν, οεια ηφραη υις δω-
 κηταιταιν αυτων. η γδ ηχομω εν τη ιουδα οη
 εφραη υις δωκεταιταιν αυτων, δωκεταιταιν υις
 πισθωσων εφραη αιμας απο οειραν· και κατα-
 δωλωσω σε εν πασι υις ιχθεις ος εν τη γη η
 οεια ηδης· καταδεδωλωσαι ο λαους εκεινος εν
 υις ιχθεις, και ζηρονη εν τη γη η οεια ηδης·
 οη απο εκκερωται οκ τε θυμω μη εφ υμας
 κωθησεται· μη ταυτα η τας λαου υις απι-
 λων ην ειρμηδων απος τ λαου αιρωτερωδωα-
 μηρος συμπληρω τω βηλω και στω απα-
 σποι, υις πορομωυ. Ταυτα ος ηρως, κω-
 εις μησθητι μη, και επισκει· και με, και
 αηωσων με απο ην και αδωνικωται με, μη εις
 μακροθυμιας· και ο σωφρητης λεγεται ταυτε
 δικωμωρος· απο ην ελεγχωμωρον, μωδ-
 μηρος απο ην τω αληθειας μη ζηρωται·
 εχθερος γδ ζηροτε τις ακωσων αληθωων αυ-
 τωις· απο τα η και ο σωτηρ ημων λεγεται, ος η
 εδωρη απο τω λαου, και οποι, μη εις μα-
 κροθυμιας· τι εστι το, μη εις μακροθυμιας;

Isaia 3.

Ierem. 15.

Ierem. 15.

D

E

εμακροθυμιας· και αληθως ο θεος ος εμακροθυμωσων, εα εζωσας τις ζηροτε τω
 παθης και της πωσως ιερουσαλημ, και κατασκαφης της πολεις, και τινα τωπον εν κω-
 λπων ο θεος τ λαου εκεινον, επι τ ζηρωσων απικτωσων. οη η οη οεια εις μακροθυμιας επ
 εχρησαστο τω λαω· ει η δειλεις, ακωε, απο πεπτηκενικα τα υιους τωσων και πασας επι η
 κωσας αφω τω ιουδ ποταροκοιτα και δυο πεπληρωσαι ετη· εδης γδ ολιγον πνα ζηρωται συγ-

μαλλον ανιστασθαι διτι τω σωνιδειω παυζονται. **A** magis elegi surgere de congregatione Iudaeorum, quam ut esset tibi amicus tuus esse. **B** magis elegi surgere de congregatione Iudaeorum, quam ut esset tibi amicus tuus esse. **C** magis elegi surgere de congregatione Iudaeorum, quam ut esset tibi amicus tuus esse. **D** magis elegi surgere de congregatione Iudaeorum, quam ut esset tibi amicus tuus esse. **E** magis elegi surgere de congregatione Iudaeorum, quam ut esset tibi amicus tuus esse.

magis elegi surgere de congregatione Iudaeorum, quam ut esset tibi amicus tuus esse. **B** magis elegi surgere de congregatione Iudaeorum, quam ut esset tibi amicus tuus esse. **C** magis elegi surgere de congregatione Iudaeorum, quam ut esset tibi amicus tuus esse. **D** magis elegi surgere de congregatione Iudaeorum, quam ut esset tibi amicus tuus esse. **E** magis elegi surgere de congregatione Iudaeorum, quam ut esset tibi amicus tuus esse.

MS. R. & amicus tuus esse

3 Reg. 19. 14

MS. R. sensus vel sermo peccatis coarquetur

Mat. 7. 14

Exod. 12. 8.

MS. R. celebrare non in fermento veteri, neque in fermento malitia & nequitia, sed in azymis sinceritatis & veritatis. De amaritudinibus necesse est ut talis ratio reddatur, quae doceat sic eas celebrandas, quomodo azyma comedantur. Habeto sinceritatem & veritatem

